

blevet vurderet ganske uensartet rundt omkring i Landet.

De Radikale er jo ivrige Tilhængere af Grundskyldloven og Grundskyldsprincippet, men ogsaa indenfor det radikale Parti er der Mænd, der meget stærkt peger paa det uretfærdige ved hele Grundlaget. For at vise dette skal jeg tillade mig at citere nogle faa Linier af det radikale „Skive Folkeblad“, hvori det hedder: „Der kan konstateres den mest rystende Ulighed i Ansættelsen efter Beliggenhed. Der kan paavises Eksempler paa, at en Gaards Udmærker vurderes langt lavere end Jorden til de Husmandslodder, som ligger jævnsides med disse Udmærker“. Saa kommer der et stærkt Hib til Over-Skyldraadet, som Bladet mener ikke vurderer saaledes, som det burde, og saa tilføjes der: „Men Folk tier og samtykker, thi det hele er gjort saa indviklet og uforstaaeligt, at Menigmand er fuldstændig værgeløs“. Og det bliver ogsaa meget uforstaaeligt og indviklet, naar man skal vurdere efter saadanne tænkte Størrelser. I Artiklen peges der da ogsaa paa, at man i Stedet for denne tilfældige Vurdering efter et Skøn skulde vende tilbage til noget lignende, som man havde gennem den gamle Hartkornsskat, og der siges yderligere, at en ny Jordbonitering kunde give et rationelt Grundlag, og at det i Længden vil blive betydeligt billigere at foretage en saadan end at have disse periodiske Omvurderinger, som maa komme til at virke meget uretfærdigt og uheldigt. Et andet Sted tages bestemte Eksempler fra Skive Landsogn frem, hvori der paavises, hvor umaadelig forskelligt der er blevet vurderet, og at det, at der nu skulde være blevet gennemført lige Skat paa lige Jord, er en Frase, som er fuldstændig ved Siden af og misvisende. Jeg skal ikke komme ind paa de Eksempler, der her nævnes, men jeg vil blot fremhæve, at man altsaa ogsaa fra radikal Side er klar over, at der er noget forkert ved Grundlaget for Grundskyldloven af 7. August 1922.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt talte meget om, at man skulde have baade en Ejendomsskyld og en Grundskyld, men jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor man saaledes vil have det skilt ad, at man ønsker en særlig Skat paa Jord og vil have en Ejen-

domsskyld ved Siden af. Hvis Grundlaget for Ejendomsskylden er saa uretfærdigt, medens det er saa meget mere retfærdigt at have en Grundskyld, saa ser jeg ingen Anledning til, at man vil beholde det halve, saa maa man tage Skridtet fuldt ud; naar man fra Venstres Side mener, at Ejendomsskylden er saa uretfærdig en Beskatningsform, maa man dog gaa tuldstændig over til Grundskylden, men det skal jeg komme lidt nærmere ind paa senere.

I Bemærkningerne til Lovforslaget og i sin Fremsættelsestale siger den højtærede Minister, at Lovforslaget er fremsat for at skaffe en mere retfærdig Beskatning i Landkommunerne og faa en mere effektiv Beskatning af Ejendommene i Byerne. Man er klar over, at det her drejer sig om en ny Skattelov; man vil beholde noget af det, man har, idet man nedfælder en Del af det, og saa vil man desuden have noget nyt. Jeg synes, man faar det Indtryk, at naar man vil foretage en saa rationel Grundskyldbekæmpelse i Byerne, hænger det noget sammen med, at man maa se at skaffe Penge til Kommunerne. Formue- og Indkomstskatten er jo kommet højt op, og i forskellige Byer har man naaet det, man kan indvinde paa de kommunale Virksomheder, Gas- og Elektricitetsværker o. s. v. — det er kommet saa højt op, at man ikke kan komme ret meget videre —, og saa vil man nu søge at finde nye Skatteobjekter, nye Kilder, hvorfra der kan komme Penge til at bestride Kommunernes store Udgifter. Og naar Rigsdagen og Regeringen gennemfører Love, som paafører Kommunerne bestandig forøgede Udgifter, er det jo ogsaa ret rimeligt, at man maa anvise Penge til at bestride disse Udgifter med. Ganske vist staaer der i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, at hvis man faar denne Grundskyld indført, vil man kunne nedsætte Indkomst- og Formueskatten med saa og saa mange Procent, men der staaer ikke noget om, at man skal gøre det — man kan. Jeg tvivler jo meget paa, at det vil lykkes. Det er jo saadan, at naar man ikke kan skaffe flere Penge, maa man holde igen med Udgifterne for at skaffe Balance. Men naar der er rigeligt med Penge i Kassen, gaar det saa let med at give dem ud; saa jeg tror ikke paa, at man ved at paalægge Grundejerne nye store Skatter vilde komme